

Szerkesztőség:

PLEBÁNIA-HIVATAL,
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
 évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

VIZ ZOLTÁN

Kiadótulajdonos:

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények:

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
 kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 50 kr.

A község érdeke.

A község egy számos családból álló egyesület, melyet ugyanegy helyhez való kötöttség s ugyanazon előjárók vezetése egy erkölcsi testületté kötnek össze egy tágabb értelemben vett nagy családba. Ennek a családnak, miután sokkal népesebb a közönségesnél, mindenféle rendű és rangú tagjai vannak, amint ezt a társadalmi szükségletek hozzák magukkal. Valamint tehát egy család tagjai egymás iránt nagyobb szeretettel tartoznak, mint egyéb embertársaik iránt, úgy szükséges, hogy az ugyanazon egy község lakói is felismerjék a testvériségben azt a hatalmas erőt, tekintet nélkül az egyesek hivatására, mely egyedül adhatja meg a társadalmi életnek azt a kellemet és bájot, melyet az exclusivitas és kasztrendszer annyira megrontott.

Ez a testvériség megköveteli a község tagjainak kölcsönös megbecsülését és egymás gyöngéinek elnézését. Áll ez általában s áll ez különösen azokra nézve is, akiknek kezeibe a közügyek vezetése letétezt.

Midőn azonban itt a testvériségről beszélek s abból kifolyólag elnézésről, nem értem ezt természetesen föltétlenül, vagyis úgy, mintha most már a közönségnek

egyéb tennivalója sem maradna hátra, mint összetett kezekkel nézni az ügyek jól-rosszul folyását, nehogy valamikép a hermetice elzárkózott vezetőség megszokott nyugalmában megháboríttassék. Sőt inkább épen a község iránti szeretet adja meg a jogot arra, hogy kimondjuk nyíltan véleményünket, ha valahol hibát találunk és pedig azon régi bölcs jelszó szerint: „svaviter in modo, fortiter in re“ (szeliden a módra nézve, bátran a tárgyra vonatkozólag). Ahol derék önzetlen férfiakból álló ellenzék nélkül, a nyilvánosságtól féltékenyen elvonva tárgyaltnak a közügyek, ott lehetetlen, hogy rendén menjen minden, mert valamint a vihar edzi meg a gyöngé facserejét erős tölgygyé, úgy a községi élet is csak ott lehet izmos, hol az okos és jóakarató eszmecserének út és mód nyújtatik.

A község érdeke nem engedi meg a közügyek terén a klikk-rendszert, ahol egyesek népszerűség folytán vagy egyéb úton magukhoz ragadván a gyeplőt, a többit, akik körükön kívül állnak, csak laikusnak nézik, akinek nem akarnak több jogot engedni annál, mint hogy az általok elkészített javaslatok mellett szavazzanak; különben pedig úgy csinálják ki a dolgot,

hogy a többség, amely rendszerint nincs kellően beavatva. ne juthasson nagyon szóhoz, hanem csak szavazzon okoskodás nélkül a nagyhangúak szája ize szerint.

Azonban nem csak belül, de kívül is vannak hibák rendszerint, vagyis maga a község polgársága, illetőleg annak képvisellete sem felel meg mindig úgy kötelességének, mint ahogy ezt a köznek érdeke kívánja. A legfőbb hiba, amely jellemzője szokott lenni az aránylag kevesebb intelligenciával bíró helyeknek, az a szűkmarkúság, amelylyel oly ügyeknél is elzárkóznak minden új kiadás elöl, amelyeknél nem szabad fősvénykedni, mert az erkölcsi haszon, mely ennek folytán elmarad, megbosszúlja magát még az unokákban is.

Értem én azt, hogy miután úgy is sok a teher ma nap már a polgárság vállán, tehát abhorreálunk minden új és elkerülhető kiadást, amely annak fokozásával járna, de egy bizonyos niveaut meg kell tartanunk a közügyek adminisztrációjában is, melyen alul a község nem szállhat anélkül, hogy az más uton ne bosszúlja meg magát.

Midőn ezeket itt leírom, teszem azt „sine ira et studio.“ Megvallom, Abony községi ügyeiben nem vagyok annyira beavatva, miszerint a mondottakat reá alkal-

TÁRCZA.**A munka.**

Érzem az élet lüktetését,
 Amely mindent muokára kelt
 S lelke kiveszi benne részét,
 Mert abban mindig kedve telt.

A század-vég izgalmá vonja
 Talán e kornak emberét
 S bármint teljék tudása szomja,
 Kevés lesz mind, amit elért.

Ó munkának édes hatalma!
 Jöjj s töltsd be éltem napjait
 S ha az idő lefut rohanva,
 Nyom nélkül még sem éltem itt.

A kétség s gond elúzve futnak,
 Helyébe lép az öntudat,
 Hogy végén a küzdelmes útnak
 Egy égi kéz kegygyel fogad.

Hisz ő is működik örökké,
 Teremt s fönttart szünetlenül —
 S nem tér az vissza soha többé,
 A mi a perczezel elröpül!

A dicsőség kezdete.

Mikor a gyermekben a testi szervezet erősödésével párhuzamosan erősödik, gyaporodik annak szellemi ereje és kezd kibontakozni a tisztán érzéki, hogy ne mondjam állati ösztönszerűség korlátai közül, feltámad benne a vágy utánozni azokat, akik szellemi téren valami tetszetőséget hoznak létre s így terelődik a fél gyermek fél ifjú korban először az irodalom felé. Az u. n. kamasz ilyenkor komolyodni kezd, félre vonul megszokott szórakozásaitól, törí a fejét, ír s munkája eredményét szorgalmasan rejtegeti testvérei és szülei elöl is. S amit először elkövet az ilyen szerencsétlen vajudó korban levő gyermek, az rendszerint egy vers, a mely többnyire magán viseli a kezdet gyarlóságát. Beküldi ezt aztán a szerző valamely ujságba, álnév alá rejtve magát, mert él a gyanupörrel s aztán várja nagy szorongattatások között a szerkesztő üzenetét, mely hivatottnak látszik elevenek és holtak felett itélni. Amint megérkezik a legközelebbi szám, mohón kapja kezei közé s szokás ellen nem az elejére, hanem azonnal a végére fordít, ahol a szerkesztő postája apró betűkkel szórja szét üzeneteit a nagyközönségnek. Izgatottsága csakhamar kedvetlenségé válik, mert amit keresett, nem találta meg, nincs számára üzenet. No de ott van vigasztalónak a megszokott záradék: Több kéziratrol a jövő számban.

Megnyugszik tehát és vár. De mily nehéz neki egy hetet kivárni. Sok álmatlan éj után végre elérkezik az ujság napja; most már okvetlen kell benne válaszni lenni. Izgatottsága egyre fokozódik, amint az óra a postás jövetelének szokott idejét kezdi jelezni. Végre megérkezik a várva-várt levélhordó. Elkapja tőle az ujságot, szalad vele a magányba s felvágással sem akarván időt tölteni, ujjával kifeszíti a szerk. üzenetek lapját és olvas... Már egészen a végéhez jut és — ismét nincs semmi. De nem... Ott van a végen közölhetetlennek: Óda a léghuzamhoz, Hozzá, Attila boszuja. Arcza elkomorodik, mert ez neki szól, neki, aki oly rémletes szavakkal ecsetelte a nagy világhódító erejét, hogy azt hitte, miszerint a világ figyelme egyszerre ő reá fog fordulni, amint hatalmas versezete megjelenik a „Világ Krónika“ lapjaiban. Ime — az első nagy csalódása az életnek, melyet egymás után követnek aztán a szomorú tapasztalatok.

Tehát még csak nem is tartotta érdemesnek a szerkesztőség indokolni halálos ítéletét s neki nincs mit tennie, hogy kifejtse védelmét e barbár és önkényű ítélet ellen!

Kezdi aztán vigasztalni magát. Ó ez nem számít. ez a lap csak az ismerősöknek kedvez, az idegen, ismeretlen nevet semmibe sem veszi. Valószínűleg át sem olvasta „Attila boszú“-ját, csak

mazhatónak tarthatnám, de beszélek itt általánosságban azon akadályokról, amelyek a községi életben előszoktak fordulni s akadályai annak az üdvös haladásnak, mely hivatva van a községet virágzásra juttatni.

Ezeket tartottam szükségesnek elmondani egyelőre is, míg majd időnkint részletesen is hozzászólunk egyes dolgokhoz. Tenni fogjuk azonban ezt mindig tisztán ügyszeretből, tisztelve a személyt, mely ezt megérdemli, de kimutatva az esetleges tévedést, mely a köznek érdekével ellenkezik, mert jelszavunk mindenek előtt: a k ö z s é g é r d e k e!

A gyümölcsfa-tenyésztés.

A gazdaszat igen tág teret ölel fel működése körül s azért épen abban áll a jó gazda sikere, hogy e tág területből kitudja magának épen azt a részt választani, mely az ő sajátos viszonyainak megfelel s a legkevesebb kockázat mellett bő sikerrel kecsegtet fáradsága után.

E jelen alkalommal egy igen fontos gazdaszati ágra, a gyümölcsfa-tenyésztésre akarom felvonni gazdaközösségünk figyelmét.

Az újabb időkben országossá vált azon üdvös mozgalom, mely utakat és utakát fasorokkal szegélyez be, mely úgy gazdasági, mint közegészségi szempontból kiszámíthatlan előnyökkel jár. A fásításnak egy neme azonban csak igen lassan bír utat törni magának, t. i. a gyümölcsfa-tenyésztés. Pedig ha gazdáink komolyan megfontolnák ama hasznot, melyet az észszerű és gondos gyümölcsfa-tenyésztés által nyerhetnek, bizonyára nagyobb arányokat öltene az országunkban is s lassankint édes hazánk egy gyümölcsös paradicsommá változna át, amelynek lakói nem küzdenének úgy a kedvezőtlen megélhetési viszonyokkal, mint így, mert megtalálnák gyümölcseikben jövedelmök azon gazdag erét, mely jólétet, gyarapodást biztosítana számukra.

Hogy nem csak a képzelet merész szárnyalása csupán e kijelentés, bebizonyíthatom a kül-országok példájával.

Csehországban például akárhány községnek nincs pótadója, mert az utak szélére ültetett gyümölcsfák jövedelme busásan fedezi a község kiadásait, sőt nem ritkán félre is lehet belőle tenni. Württembergben 1894-ben 16 millió márka értékű gyümölcs lett nyersen muskésztésre és konserv-

bevetette a papiros kosárba. Be kell küldeni más okosabb, igazságosabb szerkesztőnek. És miután a „Kis hidasí tárogató“ szerkesztője nem olyan rátartó ember, oda jó lesz küldeni. Diktum, faktum, leírja újra a verset és elküldi. Ujra a várakozás és izgatottság ismétlődése, mint az előtt, de most már nem hiába. Ott van tiszta, gyöngy-sor betűkkel a Csarnok-ban „Attila bosszuja“, írta Honti Aladár. Ugy-e, mily érdekes cím és mily regényes álnév! Szinte egy lábbal magasabbnak képzele magát a gyermekifju ennek látásán. Kezdi nagy hanggal recitálni:

„Zug a vihar, csatazaj, rohan im seregével Attila Vért bömbölt, szomjuzva rohant seregével a népnek, Rettenetes karját vezeté heve nagy haragának Nagy iszonyu csatabárd vala fegyvere néki“ . . .

De ni, most veszi észre, a világhódító hősköltemény végére csillag van téve s a csillag alatt e megjegyzés: Buzdításul közöljük az ifju kezdő e versezetét s elnézést kérünk egyes fogyatkozásaiért. Ez ugyan lelohasztja egyszerre a lelkesedést, de azért gondosan összehajtja a lapot s beadja otthon szüleinek nagy önérettel. Akivel csak találkozik, mindenkitől várja, hogy gratuláljon neki, a nagy írónak. Az emberek azonban ezentúl is a megszokott hétköznapiassággal beszélnek. Hiába

ezelőkre felhasználva. Tirolban egy Grabmayer nevű birtokos 14000 négyszög-métert, mintegy 3 magyar holdat 1885-ben beültetett „téli fehér kalvillal“-lal, füzér- és gúla alakban. 9 év után első terméskor leszedtek 90,000 almát. Ebből eladható volt 60,000 drb átlag 20 krajczárjával; kapott érte 12 ezer forintot. Kiadása volt reá 2560 frt, tehát a jövedelem közel 10,000 frt, mely a következő években mig legalább is 10%-tel javult. Ott van Franciaország, hol márcz., ápr.-ban egy kgr. kifolyástalan Chasseles szőlőért megadnak 6—8 frankot; a rengeteg őszi barack, mely darabonként 5-től 20—25 krig is kél; avagy a közönséges alma, melyből évenként 16—18 millió Hl cidert szűrnek és árusítanak el 10—16 frtjával. (L. Klinda „A gyümölcsfák főb ellenségei.)

Hazánkban is az oly vidékeken, hol a gyümölcsök nagyban és rendszeres kezelés mellett tenyésztek, a legszebb siker koronázza a gazdák fáradozását. Kecskemét 1893-ban egyedül julius hónapban kapott gyümölcsből 132,787 forintot. 1895-ben Kecskemét s Nagy-Körösről kivittek 4612 vagonban 47,530 mm. sárga barackot 380,240 frt értékben.

Hogy hazánkban is nagy a gyümölcsfogyasztás, mutatja az, hogy a déli vasut budai raktárában ezer számra láthatók a gyümölcsös hordók, ládák és kosarak, melyek többnyire a külföldről kerülnek a kereskedelembé. Pedig hát mi is tudnánk igen sok és igen jó gyümölcsöt produkálni, ha meg volna ehez a magyarban is a kellő élelmesség és vállalkozás. Csekély befektetés és egy kis gondviselés mellett aránylag igen busásan fizet a gyümölcstenyésztés.

E végett gyümölcsfákkal kellene beültetni az országutakat, a dűlőutakat, a város utczeit; az egyes gazdáknak gyümölcsösöket kellene létesíteni s nem mindig csak a megszokott terményekben keresni, mint egyedüli eszközben, a megélhetés föltételét.

Hogy azonban a gyümölcsfa-tenyésztés célra vezető legyen, kettő szükséges ahhoz: 1. Hogy a vidéknek megfelelő fajok kultiváltassanak. 2. Kellő gond és szakértelemmel kezeltesenek. Az előbbihez megadja a tanácsot vidékünk gazdasági egyesülete, a másik követelményhez megfogja nyitni az utat az őszkor megnyitott „gazdasági ismétlő“, majd az új nemzedéket szakszerűleg fogja a gyümölcstermelés sikerének titkaiba beavatni. S ha az új nemzedék a megszerzett szakismeretet párosítani fogja gondos figyelemmel, mely nélkül legfőleg csak fél siker várható, úgy remélhetjük, hogy népünk egy oly új működési tért fog nyerni, mely egy jobb anyagi helyzetet fog létesíteni épen azon osztály számára, mely ma legjobban nyög a sok teher alatt, t. i. a kisgazdák osztályának.

tereli rá a beszédet a „Kis hidasí tárogató“ cikkeire, hiába kér véleményét az „Atilla bosszujá“-ról, egy embert sem talál, aki azt elolvasta volna . . . Lelkébe gyűlölet száll a prózai, ideálokért nem hevülő emberiség iránt s kezdi megvetni a közönséget. A közönség azonban nem veszi észre ezt a szuverén megvetését s a föld mozog tovább, a „Kis hidasí tárogató“ pedig néha-néha hoz egy verset Honti Aladártól s most már nem is csillagozza meg. Hősünk új reményt kap és egy pár év múlva már a „Budapest“ is hoz tőle költeményeket, már a K. Cs. Lapok is szóba áll vele, mert azt írja, hogy „Bár ez még nem üti meg teljesen a mértéket, alapos reményt táplálunk, hogy öntől nemsokára kapunk közölhető dolgokat is.“ Egy kis idő még s már a lapok készsággal nyitnak tért verseinek és készen áll az új poéta, aki ha nem lesz is Petőfivé, de lehet nemes lélek, aki átönti érzelmeinek bőségét versei útján az emberekbe s nemcsak kellemes szórakozást nyújt még a magas mértékhez szokott izlésnek is, de egyszersmind hatalmas tényezővé válik a humanus érzelmek ápolására.

Ujabb törvénykezési határozatok.*

Tanítók javadalmazásának javítására rendelt hagyományok illetékmentesek.

Tagosítás alkalmával a közbirtokosság részére kihasítandó földilletmények kölcsönös föleserélése illetékmentes.

Az állandóan alkalmazott, rendszeres évi fizetéssel ellátott tisztviselőktől az általuk az esedékesség napján jogszerűleg felvett illetményt egészben vagy részben azon a czimen visszakövetelni nem lehet, hogy az illető tisztviselő időközben állásától megvált.

Kiskorúsk gyámjának és gondnokság alatt álló egyének gondnokának a legtöbb adót fizető községi képviselő-testületi tagok névjegyzékének összeállításánál nincsen joga ahoz, hogy javára a kiskornak, illetőleg gondnokoltak adója együttesen beszámíttassék, hanem a kiskorúak, illetőleg gondnokoltak mindegyikére külön-külön erő adóösszeg vehető csak a gyám, illetőleg gondnok virilis jogának elbírálásánál figyelembe.

A közforgalom tárgyát képező talált ingó dolgok tulajdona birtokba vétel által szerzettetik meg, melynek folytán a találó jogot nyer a talált ingó dolog birtoklására és használására. E tekintetben az eljárás az, hogy a városi vagy megyei illetékes rendőrhatalóság a talált dolgot őrizetbe veszi s ha egy évi határidő lefolyása alatt tulajdonosa nem jelentkezik, avagy ahoz való jogosultságát elfogadhatólag nem igazolja, a rendőrhatalóság a talált dolgot arra az esetre, ha a találó a talált dolog átadását igényli, azt, vagy esetleg annak készpénzzé tett értékét a találonak kiadja, azzal az általános magánjogból való fentartással, hogy ha a tulajdonos a törvényes elévülési idő alatt ne talán jelentkezne s tulajdoni jogát igazolja, annak visszaadni köteles.

A koresmákban és vendéglőkben kimérésre és mérték gyanánt használt poharak és palaczkok mérték hitelesítési korona-bélyeggel látandók el azon hozzáadással, hogy a mértékjelzés vonása és a palaczk, illetve a pohár szája között a távolság legfőlegb oly nagy legyen, hogy a jelzés és az edény szája közt levő térségben 0.07 l.-nél több ne férhessen el.

Kivételt képeznek e szabály alól a termelők részéről bedugaszolt, lepecsételt, illetőleg egyéb alkalmas módon maradandólag elzárt állapotban forgalomba hozott finom borral töltött palaczkok, valamint az ivó poharak, melyek palaczkok mellé (service gyanánt) adatnak.

* E cím alatt időnkint a „Jogi és közigazgatási útmutató“ közleményei alapján hozni fogjuk a községet széles körben érdeklő jogi dolgokat, amelyek tudása nagy hasznára válhatik egyeseknek.

Nyilatkozat.

A jelen számmal az „A b o n y“ felelős szerkesztését átvevén, teszem azt azon reményben, hogy a m. t. közönség ügyének tesztek ezzel szolgálatot. Uj programmot nem adhatok, mert hiszen az előbbi szerkesztőségnek is már tagja voltam s eléggé ismeretesek a közügyek terén vallott elveim, amennyiben tapintattal és szeretettel tartok minden fölmerülő differenciát elintézendőnek s ennél fogva én is i. t. elődöm jelszavával a paxot írom a felvett zászlóra.

Az igen t. közönségtől függ, hogy akarja-e a nyilvánosság ez üdvös organumát kellő pártolással fönntartani vagy sem. Reméljük a jobbat!

Abony, 1898. nov. 6.

Tisztelettel

Viz Zoltán.

nem rendelkeztem számomra, és mégis elhagyom, hogy unatkoztál?

Léa vállalt vont.

— Persze, az maga előtt, lehetetlen — mondta keserű mosollyal. — Látom, hogy magát lőkéletesen boldoggá teszi ez a tartalmatlan, üres élet. Ne fejtessük hát az én indokaimat, legyen elég annyi, hogy fáradt vagyok, pihenni szeretnék! Egyezzek bele kérem, hogy szüleimmel visszavonuljak egyik csendes birtokomra és ott éljek állandóan.

— Abba nem egyezem — mondá a férj határozottan — mert azzal sokféle mende-mondára szolgáltatnánk anyagot. Másodszor nem mondanék le semmiért sem arról a büszkeségről, melylyel engem a kegyed diadala eltölt. Harmadszor kegyed pompásan tölti be házamnál a „Dame d' honneur“ kötelességét. Folyt. következik.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Szívesen közlünk minden hitközség belétől közérdekű dolgokat, de csak úgy, ha lapunknak azt beküldik. Korántsem egyoldalúságnak, vagy elfogultságnak tudható tehát be, ha hiányzanak a rendszeres értesítések!

Cs. P. Tószeg. Célunk a vidéket is belevonni lapunk körébe, amennyiben a szomszédos fontosabb események előttünk is érdekelnek birtok. Tószeg, J.-Kara-Jenő, Törtel, T. Szele, Ujszász, Rékas községek ügyeire nézve levelezőkre van szükségünk e czélból. Azt hiszem, hogy kegyedre a megbeszélétek alapján számíthatok. Üdvözlöt!

V. Á. Ujpest. Szt.-Márton közeleg, a lúd pedig hizik, mint annak kedélyes járuléka! Zs. ígéreterre számítok most már, hadd látom, hogy tofál mire képes.

X. Helyben. Az „Ujabb költemények“ vidékre 1 frt 30 kr-ért számíttatnak, miután a póstadíj 10 kr.

„Mindszent, Szegvár és Vidéke.“ Remélem, hogy a csereviszony most már rendesen életbe lép! Hát ott nincs előfizető? Köszönet a multkorai szép megemlékezésért az előfiz. felhívás alkalmából. Üdvözlöt mindazoknak, akik megérdemlik!

„Kécske és Vidéke“ Üdvözlöt a hamvaiból feltámadt főnixnek. A cserepéldányt megindítjuk.

M. Z. Rimaszombat. A halottak napjára irt vers a mai számban már idejét multa, a többiből alkalmilag hozunk. Egyébként pedig az igen fiatal költőnek ajánlható, hogy a túl-termékenységétől óvakodjék, mert ez a tartalom rovására szokott esni.

Cs. G. M. Rékas. B. dolgozatát átvettem elődömtől hálás köszönettel; természetesen ennél többet nem is adhatunk. A tudósítói tiszt elfogadásának igen örülnék s viszonzásul a lapot t. példányként a legnagyobb készséggel küldjük.

Van szerencsém t. előfizetőimnek szíves tudomására hozni, hogy ha ELADNI vagy VENNI SZÁNDÉKOZNAK bármiféle tárgyat, ezt a lapban

20 kr.-ért

közzéteszem és ilyenmű hirdetéseket a nyomdában két hétig kifüggesztve tartok.

Tisztelettel

A kiadó.

MINDEN SORSJEGY MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK

6 HUZÁS HUZÁS

UJSZÁSI RÓK SORSJÁTÉKA

100.000 KORONA

5 a 20.000 KORONA STB. STB.

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT KÍVÁNATRA 20% LEVONÁSSAL KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA A VÁLLALAT.

EGY SORSJEGY ARA 1 KORONA

Huzás már 1899. január hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánl: 1-9
Pestmegyei Abonyi Tak.-pénztár
és LAPUNK KIADÓHIVATALA.

KIRÁLY ISTVÁN temetkezési vállalata.

Fő-üzlet:
CZEGLÉD
Vasut-uteza népbank épület.

Fiók-üzlet:
ABONY
üzv. Varga Dánielné házában.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, miszerint helyben a mai kor igényeinek egy teljesen berendezett

temetkezési üzletet

nyitottam. temetést rendezek **A LEGEGYSZERÜBBTŐL A LEGSZEBB KIVITELIG**, raktáron tartok fekete ércz, fekete márványozott ércz, barna ércz, ezüstszinü ércz, nickel ércz, tölgyfa, puhafa, behúzott, politúros, lackos koporsókat minden nagyságban. Szemfedelek valódi nyers selyem, selyem bársony, atlasz, ternó,

Clott szatin, brokát csipke fodorral vagy simán; **sirkoszoruk** 50 kr.-tól felfelé minden árban, szalag és felirattal, továbbá viaszkoszorúk, selyem csokrocskák, kis fejkoszorúk, viasz vagy selyemből, posztó és selyem kar vagy kalapgyász, a kiterítéshez gyönyörű nickel gyertyatartó, szentelt víz tartó, fe-

szület, nagyobb temetéshez kívánatra gyönyörű **gyászko-**
csiaim, diszemberek, portás, diszlovas, ugyszintén teljes szoba huzatok fekete posztó vagy fehér csipkével, ajtó és ablak függönyök, utczai nagy kapu függöny. Elválalom családí czimerek festését budapesti megbízottam által.

Ezen üzletem rendezésével Abony városában nagy hiányt véltem pótolni, oda fogok törekedni, hogy a n. é. közönség bizalmát mielőbb kiérdemeljem, iparkodni fogok minden családot gyász eset alkalmával lelkiismeretesen kiszolgálni.

Ezen üzletben, mint elárusítót **KOÓS SIMON** urat biztam meg. Nagyobb temetéshez sürgöny utján a zonnal intézkedem.

Kérem a nagyérdemű közönség becses pártfogását.

Kiváló tisztelettel
KIRÁLY ISTVÁN
temetés rendező.